

и да ся заглади на правда-та, а на това прѣпятствувахъ Българе-ти, като гърцкы чиновници, и Гърци-ти, като освоители българскы. Заради това трѣбваше да ся махнѣтъ най-напрѣдъ оныя, кои-то бѣхъ прѣчка-та. Спорядъ това или трѣбваше покорно да гы моли, на колѣнѣ и съ скръстены рѣцѣ: „ Устѣпѣте, оставѣте на бѣдно-то ми отечество, да бѣде независимо, исправѣте направенѣ-тѣ му кривдѣ, изгладѣте нанесенѣ-тѣ му неправдѣ“..... или пакъ да гы изгони, да гы помете като сметь отъ бащиный дворъ. Инди само два пѣтя бѣхъ: пѣть отъ молбѣ и пѣть отъ бой. Ясень не избра първыя, и тукъ ся не чудимъ, защото и не е сгоденъ. Они, кои-то сѣ покорили Българѣмъ, не сѣ ѣ покорили за това да ѣ дадѣтъ пакъ съ нѣкаквѣ си молбѣ. Они, които сѣ припознали освоителя съ прѣиманіе само-то негово облѣкло и съ дохождане въ неговый станъ, подъ неговый прѣпорецъ, не сѣ го припознали за това, за да ся посвятятъ на отечество-то. Трѣбваше да гони и едны-ты и другы-ты, и съ едны-ты и съ другы-ты трѣбваше да ся бори, и да ся наготви на читавъ бой, кой-то само мръзость и отмыщеніе можяхъ да распалятъ повече и повече. Само кога-то бы извоювалъ независимость-тѣ, кога-то бы дошълъ съ отколѣшни-ты неприятели въ природно чловѣческо положеніе на земѣ-тѣ, тогасъ бы могълъ Ясень да имъ опрости, да имъ подаде рѣкѣ, да гы нарѣче братія и ближни.

Не трѣбва да ся чудимъ на голѣмо-то Ясенево желаніе, не трѣбва да му прѣхвърлямы нехрѣстіанство. Людскы-ты и земны работы трѣбва да свѣршавамы съ людскы иземны средства, които Творецъ-тѣ е далъ на чловѣческыя разумъ и воля на расположеніе. Касаетъ ли ся за отбиваніе нападателя, кой-то иде съ неправдѣ, извѣрща морала (нѣравственность-тѣ), тогасъ трѣбва да го отбіемъ така силно и крѣпко, както той силно и